

جایزه

هفت سردار در ضیافت سیمرغ‌ها

چهل و سومین جشنواره فیلم فجر با توجه به تولیدات سال گذشته سینمای استراتژیک ایران، آثار قابل توجهی با موضوع زندگی سرداران شهید، قهرمانان ملی، شخصیت‌های تاریخی و موضوعات محور مقاومت دارد

رونمایی هالیوود از پاپ تراجنسیتی

نگاهی به فیلم «مجمع کاردینال‌ها» ساخته ادوارد برگر

۱۰ | <

زندگی مخفی یک پلیس

درباره سریال چینی «شب‌شکن» که از شبکه تماشا پخش خواهد شد

۷ | <

روایت زنان از مقاومت لبنان

در گفت‌وگو با راحله امینیان، مجری سیما که عشق و ایثار را از نمای نزدیک دیده است، بررسی شد

۶ | <

گزارش

در نشست خبری جشنواره تئاتر عروسکی مبارک مطرح شد

برون سپاری جشنواره‌ها زیر نظر صنوف

نشست بیستمین جشنواره بین‌المللی نمایش عروسکی تهران - مبارک با حضور حمید نیلی مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت ارشاد، امیر سلطان احمدی دبیر جشنواره، سولماز عسگری مدیر اجرایی جشنواره، مرضیه سرمشقی مدیر هنری این رویداد و مریم سعادت هنرمند با سابقه تئاتر، روز یکشنبه ۱۸ آذر در سالن کنفرانس معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد. در ابتدای این نشست حمید نیلی به عنوان رئیس جشنواره گفت: خوشحالم آرام آرام به ایستگاه پایانی جشنواره نزدیک می‌شویم. با توجه به اتفاقاتی که امسال ناخواسته درگیرش شدیم، جشنواره در زمان مقرر برگزار می‌شود. به نظر من جشنواره بیستم چند مؤلفه دارد که می‌توان درباره‌شان صحبت کرد. وی ادامه داد: یکی از نکات جشنواره بیستم، نگاه نوآورانه بوده که توسط دبیر و دبیرخانه جشنواره شکل گرفته است. نکته دیگر استفاده از ظرفیت‌هایی خارج از اداره‌کل هنرهای نمایشی است و مورد بعدی نگاه ویژه آموزشی با برگزاری نشست‌های تخصصی بوده که از حدود دو ماه پیش آغاز شده است.

جشنواره مبارک مرکز نقل هنرمندان تئاتر عروسکی

در ادامه این نشست سلطان احمدی، دبیر جشنواره بیستم تئاتر عروسکی تهران- مبارک نیز درباره این دوره گفت: این جشنواره اولین جشنواره بین‌المللی ایران است که در سال ۱۳۶۸ رقم خورد. بارها به عنوان هنرمند تلاش کردم با این جشنواره همکاری داشته باشم. این جشنواره مرکز نقلی برای هنرمندان تئاتر عروسکی است.

سلطان احمدی در ادامه به تشریح اهداف جشنواره پرداخت و گفت: برای ما مهم بود جشنواره چند گام به سوی جوان‌ها بردارد و راه را برای حضور آنها هموار کند. من دغدغه معاش هنرمندان عروسکی را دارم از این رو بخش «۱۰ تانیه‌ای» را گزیندیم. بچه‌هایی توانند یاد بگیرند که محتوای کوتاه بسازند و تریبون تبلیغاتی خودشان شوند.

وی یادآور شد: در حوزه تبلیغات و سرگرمی، تئاتر عروسکی نقش بسزایی برعهده دارد. در شبکه‌های اجتماعی با ویدئوهای کوتاه «کلاه قرمزی» و «جناب خان» شاهد درآمد بالا برای آدمین‌هایی که این تصاویر کوتاه را پخش می‌کنند، هستیم.

وی ادامه داد: ما به دنبال تولید محصولی مانند «تاک شو» هستیم تا دوستانی که تمایل دارند، وارد حمایت از تئاتر عروسکی شوند و در ضمن برنامه‌ای گفت‌وگو محور در زمینه تئاتر عروسکی داشته باشیم تا تخصصی به این عرصه بپردازیم.

برون سپاری فعالیت‌های هنری

در بخش پایانی نشست نیز نادر رضایی، معاون هنری وزیر ارشاد گفت: با توجه به تمام تلاش‌های ما در معاونت هنری، به معاونت برگزاری جشنواره‌ها تبدیل شده‌ایم. ما نهاد سیاست‌گذار و برنامه‌ریز هستیم ولی حضوریان در فعالیت و اجرا، ما را از وظیفه‌مان دور کرده است. ما در مشورت با بزرگان این حوزه و صنوف قصد برون‌سپاری داریم. وی ادامه داد: عدد بودجه‌ای ما با دیون از قبل در معاونت، کمتر از بودجه نمایشگاه کتاب است. این بودجه برآورد کننده نیازها نیست. اگر اهمیت موضوع در حوزه نمایش به‌ویژه تئاتر کودک و نوجوان برای مجموعه‌های بسیاری که تمایل به فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگ‌سازی دارند، مشخص شود، بودجه‌های حمایتی تکرار شونده را هر سال خواهیم داشت.

معاون هنری وزیر ارشاد بر اهمیت تداوم فعالیت‌های تئاتر عروسکی، تأکید کرد و ادامه داد: باید به روش‌های نو برای تداوم فعالیت‌ها فکر کرد. به طور حتم سال آینده نیاز ما به فرهنگ و هنر بیش از پیش است. جای خالی نسل جدید در این جلسات خالی است تا مطالبات خود را مطرح کنند. در پایان این نشست از پوستر جشنواره رونمایی شد.

زاویه دید

در مراسم گشایش رویداد هنری «ما تمام نمی‌شویم» عنوان شد

هنر، راوی ۱۸ هزار کودک شهید غزه و لبنان

رویداد هنری حمایت کودکان ایرانی از کودکان بی‌پناه غزه و لبنان با عنوان «ما تمام نمی‌شویم» دیروز در مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزار شد.

در این مراسم مونا رحمانی، دبیر این رویداد گفت: ۱۳ سازمان مردم‌نهاد و شبکه ملی سازمان‌های غیردولتی بشردوستانه دست در دست هم دادیم تا این رویداد را در دو روز برگزار کنیم. ما از هنر به عنوان یک راه ارتباطی قوی کمک گرفتیم تا با قدرت هنر، این رویداد را برگزار کنیم.

وی گفت: در این زمینه از کودکان و صدای آنها کمک گرفتیم و با ناماد درنای صلح، فعالیت خود را آغاز کردیم. نماد دیگری که انتخاب شد، هندوانه بود؛ چون تویتر هر توییت حمایتی از لبنان را حذف می‌کرد اما نماد هندوانه که رنگ‌های پرچم این کشور بود، دیگر حذف‌شدنی نبود و می‌توانست به شمار می‌رود.

در ادامه این مراسم، پیام کاظم غریب‌نژاد، معاون امور بین‌الملل قوه قضاییه و دبیر ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی قرائت شد که در بخشی از آن آمده بود: براساس اطلاعات دفتر حقوق بشر سازمان ملل، بیش از ۱۸ هزار کودک در غزه و لبنان شهید شدند که از میان آنها حدود ۹۰۰ نفر کمتر از یک سال داشتند. این خدخداهای غیرانسانی

در ادامه این مراسم، پیام کاظم غریب‌نژاد، معاون امور بین‌الملل قوه قضاییه و دبیر ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی قرائت شد که در بخشی از آن آمده بود: براساس اطلاعات دفتر حقوق بشر سازمان ملل، بیش از ۱۸ هزار کودک در غزه و لبنان شهید شدند که از میان آنها حدود ۹۰۰ نفر کمتر از یک سال داشتند. این خدخداهای غیرانسانی

ایران بهشتی در ماراتن مستندسازان

همین ابتدا پیشنهاد کم برای دیدن تلاش بهترین و مؤثرترین مستندسازان در زمینه ترسیم و تبیین ایران بهشت‌گونه، شال و کلاه کنید. بی‌تعارف و اغراق، سینمای مستند از دیگر قالب‌های فیلمسازی کشورمان چند قدم جلوتر است. البته که در حد انتظار و ظرفیت دستمایه‌های موجود تاریخی - جغرافیایی و حتی اجتماعی برای تسخیر بازارهای جهانی نیست. یعنی از منظر آرمانی، ضعف و کمبودهای آشکاری بر مستندسازی ایران مستولی است. درحالی که چنانچه واقع‌بینانه به قضاوت بنشینیم، راضی‌کننده است، ولی کافی نیست. مهم‌ترین و حساس‌ترین ماراتن مستندسازان کشور، با نام جشنواره «سینما حقیقت» به مدت یک هفته در مجموعه «چارسو» آغاز به کار کرده است. جشنواره‌ای که در جهان شناخته و معتبر است. اگر به تحلیل جدی جنبه‌های مختلف مستندسازی کشور بنشینیم، در خواهیم یافت که بخش اصلی ارتقا، رشد و توسعه این مدیوم فیلمسازی در ایران حتما از رهگذر برپایی مستمر و تاحدودی استاندارد همین جشنواره بوده اما از این‌که همه چیز ایده‌آل نیست به محافظه‌کاری نهادینه و یک‌جور «ترس‌بودن» حاکم بر تاروپود مستندسازی کشور برمی‌گردد، رویکردی که آسیب جدی این جریان فیلمسازی محسوب می‌شود. طبعاً این وضعیت (سکون، رکود و انفعال) خودش را بر ساختار جشنواره نیز تحمیل کرده است، ولی این «ترس مبتذل» شده، به اجرای کارها مربوط نیست بلکه به تأکید باید گفت در ایده‌یابی، محتوا و مضامین آثار خودنمایی می‌کنند. یعنی مستندسازی ما (جریان تحت مدیریت مرکز تابقیه) در زمینه‌های تکنیکال - فرمیک، به‌واقع با آثار متوسط به بالا تا خوب و بعضاً عالی دنیا هم پهلوی می‌زند. در بدنه مستندسازی تحت قیمومیت مرکز، فیلم «بد و ضعیف» از نظر ساخت به‌ندرت به چشم می‌خورد و آنچه هست، نتیجه خروجی حک‌شدن آرم این مرکز بر قاب آثار، پیشاپیش تمایز با دیگر تولیدات را به رخ بکشد و مخاطب نهادها و ارگان‌های دیگر است. همین قوت‌های مبرهن و قابل دفاع ریل‌گذاران تکنوکراتیک و متخصص حاکم بر مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی و سقف بالای احاطه این مدیریت بر جنبه‌های تکنولوژیک سینما و به‌روز بودن و وقوف بر سطح مستندسازی جهان باعث شده تا حک‌شدن آرم این مرکز بر قاب آثار، پیشاپیش تمایز با دیگر تولیدات را به رخ بکشد و مخاطب داخلی و بیرونی نیز با دیدن نام مرکز روی صفحه و پرده، توقع سطحی بالاتر از فیلم مستند در ذهنش جرقه بزند اما همین جریان دارای ضعف و سستی قابل نقدی است. به نظر نگارنده مستندسازی ما از دو ناحیه اصلی و مهم رنج می‌برد، یکی نداشتن مخاطب دائمی و انبوه (البته این وضعیت در چند سال گذشته رو به رشد بوده است) و دیگری عدم نفوذ و سلطه بر بازارهای مصرف جهانی (نه فستیوال‌ها) است. یعنی همچنان مستندهای ما خریدار جهانی برای پخش در شبکه‌های بسیار

محمدتقی فیهیم منتقد سینما

نمایش پرده‌ای ندارد، بنابراین ارژآور نیست، آن‌هم در شرایطی که کشور چهار فصل ایران و جغرافیای متنوع با فولکلور و قومیت‌های متعدد، پتانسیلی است که نمی‌بایستی وضعیتی چنین داشته باشیم. خصوصاً تاریخ پر فراز و نشیب کهن تا معاصر و دهه‌های پس از انقلاب چنانچه مورد توجه مستندسازان، مدیران و برنامه‌ریزان قرار گیرد، حتما بر جذابیت‌های مستندسازی کشور رنگ و ابعاد دیگری خواهد بخشید. الان به نظر، مستندسازان کمتری آمادگی و میل نقب‌زدن به تاریخ دارند. غالباً کارها در انواع گونه‌های دم‌دستی تر خلاصه می‌شوند، درحالی‌که چنانچه بر تعداد تولیدات تاریخی افزوده شود، راهکار برون‌رفت از محدود بودن در حصار داخلی خواهد بود، البته عوامل دیگری نیز در این فقدان بازار جهانی دخیل و نیازمند بررسی مفصل‌تری است اما عجالتاً لازم به تصریح است که عدم رویکرد جدی به موضوعات جذاب غیرتکراری و پرداخت آوانگارد و پیش‌رو به دستمایه‌های بومی را نیز نباید از نظر دور داشت. بگذریم؛ بهتر است جشن و عید مستندسازان را بیشتر از این تلخ نکنیم و یک‌هفته پیش‌رو را وقت گذاشته و به روایت‌های جذاب مستندسازان از گوشه و کنار ایران به مثابه بهشتی غیبه‌برانگیز دل بسپاریم. در جشنواره پیش‌رو همه ایران و ممانب، داشته‌های هویتی، باورها، اعتقادات، مبارزات و خلاصه توفیقات و شکست‌های مردم سلحشور و رشد و توسعه کشور در زمینه‌های مختلف در قاب‌های شورانگیز مستندسازان را نباید از دست داد، پس برای کیفور شدن از این لذت در دسترس، شال و کلاه کنید و به چارسو بروید.